

SJÓNVARPIÐ

Fríggjadag kl. 21.50

Emma

1 (2). Hetta er ein familjuframhaldssaga, har 80 ára gamla Emma (Doborah Kerr) litur aftur um bak. Hon byrjaði sum tænastrágenta og er nú, sum 80 ára gomul, einaveldisharri á fyrirkuni „Harte's“. Jenny Seagrove spælir unga Emma Harte.

I fyrsta parti hefur Emma frætt, at báðir synir hennara ætla at taka sjálvræðið frá henni fyrri at fáa arvin áðrenn tíðina. Hon bjóðar allari familjun i føðingardag á York-shire, men i veruleikanum er tað fyrri at hevna børnini.

Meðan Emma bíðar eftir familjun, sovnað hon, og hon hugsar aftur i tíðina.

Vit siggja Emmu Harte, sum unga tænastrágentu i húsinum Fairly Hall hjá familjun Fairley, sum er kona, sum drekkur illa og ein líkasælan mann og pápa og synirnar báðar,

Gayle Hunnicutt sum Olivia í filminum EMMA.

hin vakra Edward og tann óreina Gerald.

Emma arbeiði nógv og fær sær alt arbeiði, henni stendur i boði, fyrri at vinna nakað eyka til pápa

sín — tí at mamma hennara er álvarsliga sjúk.

Hon hittir skorsteins-sóparan Blackie, sum verður vinur hennara fyrri livið.

Fríggjadag kl. 22.40

Miami-patruljan

Crockett og Tubbs skugga hin altjóða vápnahandlaran og smuglaran Tony Amato, sum eisini er andstyggiligur móti konu sinni.

Tubbs trínur fram sum Dupass, sum Amato ikki sjálvur hefur hitt — Crockett sum drápsmaðurin, sum Rita Amato hefur leigað at drepa mannin hjá sær...

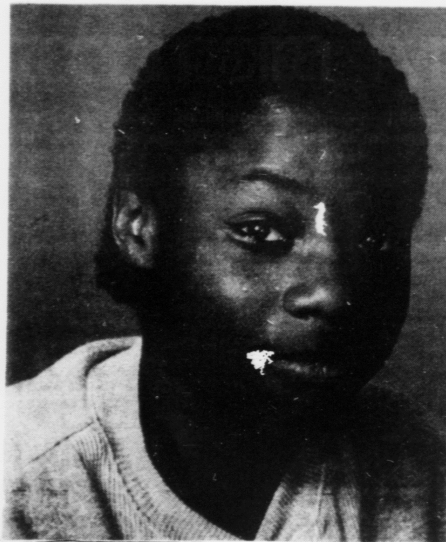
Crockett og Tubbs verða drignir inn í altjóða vápnahandil.

Fríggjadag kl. 21.25

Cosby og tey

Cliff Huxtable hefur um at vera á føðistovuni á sjúkrahúsinum, tá ið hann fær prísinn sum ársins besti lækni.

Sonurin Theo trínur innar og tekur móti prísinum i fadirsins stað. Tað verður eisini Theo, sum flytur fram takkarøðuna.

Theo heldur røðu vegna pápa sín.

ÚTVARPSUMMÆLI

Elin S. Jacobsen skrivar

Ein sending um húsabygging og figging hefur heitið „løgga fyrri livið ella livið fyrri löguna“ og sipaði til, hvussu tungt takið er at fáa eini hús upp at standa, og tey dýru lánini, sum gera, at fólk ein drúgvan part av sínum bestu árum mugu leggja alla orku i at vinna pening til at gjalda lánini aftur við — júst i teimum árum, tá ið børnini eru smá, og tey kundu havt gleði og gagn av at havt betri stundir at verið saman við teimum, og sjálvandi eisini óvugt, tá ið børnini hava mest brúk fyrri foreldrunum. Allir vóru á einum máli um, at møguleikarnir fyrri at fáa legalig lán eru ov vónaligir, og at tað átti at verið soleiðis, at sparikassar og húsalánsgrunnur skuldu kunnað veitt stórrí lán, so at sloppist kundi undan teimum dýru bankalánum, ið skulu til fyrri at rækka upp til

tær 800.000-1.000.000 kr., tað kostar at byggja i dag. Húsalánsgrunnurin hefur heimild til at figgja 90% av byggikostnaðinum, men játtanirnar rækka ikki longur enn til 24%.

Sagt varð, at hetta var ein av fleiri komandi sendingum um húsabygging. Tá ið gerast skal eitt arbeiðsbýti millum útvarp og sjónvarp, man tað vera á góðari leið, at útvarpið leggur seg eftir at fara i dúpdina sum i hesum føri, og viðgera evnini við einum øðrum og hvílgari tempo enn sjónvarpið, so lurtararnir fáa høvi at dvølja við eitt evni og hugsa um tað i frið og náðum, tá ið teir ikki eru so bundnar av at nýta fleiri sansir i senn, bæði lurtar og hyggja.

Sendingarnar frá „Færøerne i fokus“ vóru livandi og fjølbroyttar, sum eitt friskt lot, ið varð

borið okkum, sum sótu eftir heima á klettunum, við tí gleðis- og veitslurómi, ið tykist at hava eyðkent tiltakið og tey, sum á ymsan hátt tóku lut, av tí at alt eydnaðist so væl.

I fyrilestri sínum um klæðir i gomlum døgum tosaði Jóan Pauli Joensen um tað, vit vita um klædnabúna og klædnasiðir fyrri i tíðini, og eisini um, hvussu tey virkaðu ull, roð og annað. Tá sum nú vóru mannfólk trekarar at taka við nýggjum klædnasiðum og mótum enn konufólk, tá sum nú hava tey ilskast um nýggjar konufólkamótar, dømi er Fruntatútturin. Hann endaði við at siga, at enn restar nógv i vitan okkara um skiftandi klædnasiðir, og at vit litið og einki vita um, hvussu børn vóru latin.

SJÓNVARPSUMMÆLI

Johan Samuelson skrivar

Flaggdagin visti sjónvarpið Føroyafilmin „Landet i havet“, sum ferðamannamiðstøðin hefur latið gjørt fyrri umleið 1 mill. kr., við hjálp frá serkønum fólkum útanlands. Hesin filmurin er fyrst og fremst ætlaður útlendingum, og tí er kanska ilt hjá okkum froyingum at meta um virðið i slíkum filmi. Meg eg hevði satt at siga væntað mær meir fyrri pengarnar. Hóast filmtekniska síðan avgjørt var i lagi, og møguleikarnir fyrri tilikari upptøku sum hesari, skuldu verið teir bestu i Føroyum i dag, so hevði teg tyðiligan varhuga av, at filmurin ikki var persónligur ella fjálgur á nakran hátt, var heldur gamal i sniði, t.d. hetta at „ull er Føroya gull“ saman-tvinnað við myndum úr Saksun og frá Gjógv, sum eftir filminum at døma vóru millum høvuðsplatserini i landinum. O.K. vit søu okkurt hissini nýtt i filminum, fyrr var illa, men at Havnin er ein nútímans høvuðsstaður við øllum tí, sum tað ber i sær av góðum og illum, tað vænti eg fer at koma sum ein hvøkkur fyrri mangan ferðamannin, sum kemur higar at vitja, og sum byggir sína vitani um høvuðsstað landsins á henda filmin. Fyrr mær sá tað út, sum filmsmaðurin var komin til Føroya við flogfari, tí haðani vóru

myndir tiknar, og var siðani farin til Havnar á ólav-søku, aftur ein túr norður eftir oyggj, eitt rend til Klaksvíkar, tað var alt — og sjálvandi skuldi seyðurin ganga og mala á vognum, so bílarnir ikki fingur koyrt, onki um brýr, berg-hol v.m. — og soleiðis kundi ein hildið á. Og so ótrúliga nógv um fisk og larmandi fiskavíkir, og litið og onki um tað fólk, sum her býr — spækti ein vissur sponsorur aftur her? Og onki um hvør hevði skrivað filmshandritið — har var líkasum ongin sál at hóma aftan fyrri verið, og tað merkti filmin i stóran mun.

Nakað heilt annað, hvi sendir SvF so vorðnan film so seint á kvøldi, tá teir vita at fólk flest fegin vilja siggja eina feroyska filmsfrumsýning sum hesa? Klokkan var farin av 11 áðrenn byrjað varð, og tað er ov „int hjá børnum og eldri fólk“ — sama óskilið var við „Føroya banka filminum“ úr Forum — hvi ikki finna eina tíð, sum hóskar betri, og heldur flyta onkan frætøran amerikanskan film i staðin?

Á sýnini seinast sóu vit áhugaverða sending, sum BBC hevði gjørt i samband við 26. flokksráðstevnunna hjá sovjetiska kommunistiska flokkinum fyrri einum góðum mánaði síðani (hvi send nústáðni, var tað hin

m eiri „aktuella“ við snirlinum sum forðaði?). Nýggir menn eru komnir fram i Kreml, men so eiðasert at nýggjar tankar vóru at hóma. Spruttið fekk skyldina fyrri allar landsins ólukkur — burtursæð frá tí at búskaparspærfrøðingarnir harmaðust um stóra inntøkmisins av avgjeldum á voddkainum, sum gav ríkisskassanum eina helvt av samlaðu inntøkunum, sum Gorbátjov var farin i hernað móti rúsdrekkamisnýtsluni. Úrslitið var ein aktuell búskaparkreppa! Annars vardu gomlu pamparnir i Kreml á tíðindafundi fyrri vesturlandskum tíðindafólkom, enntá úttan at rodna, hvi teir høvdu framhjárettindi til íbúðir, summarhús, feitar Mercedesbilar, egnar handlar, egin sjúkrahús o.s.f. Jú, varð sagt, limir kommunistaflokksins arbeiðdu so nógv, og høvdu tí ikki tíð at standa i kø nakrastaðni — ja, so hava vit hoyrt tað við! Korrupti-ónin leingi livi! Lønin hjá arbeiðsfólki skuldi verða útgoldin eftir innsatsi og yvirskoti hjá einstøku verksmiðjunum — var tað nakar, ið segði statskapitalisma? Er hetta tað teir rópa kommunisma i Sovjetsamveldinum i dag, so lat teir eiga hana við høvd og gørmum. Har hava vit einki at læra! Avdúkandi sending, takk fyrri.